OPERA BAŁTYCKA

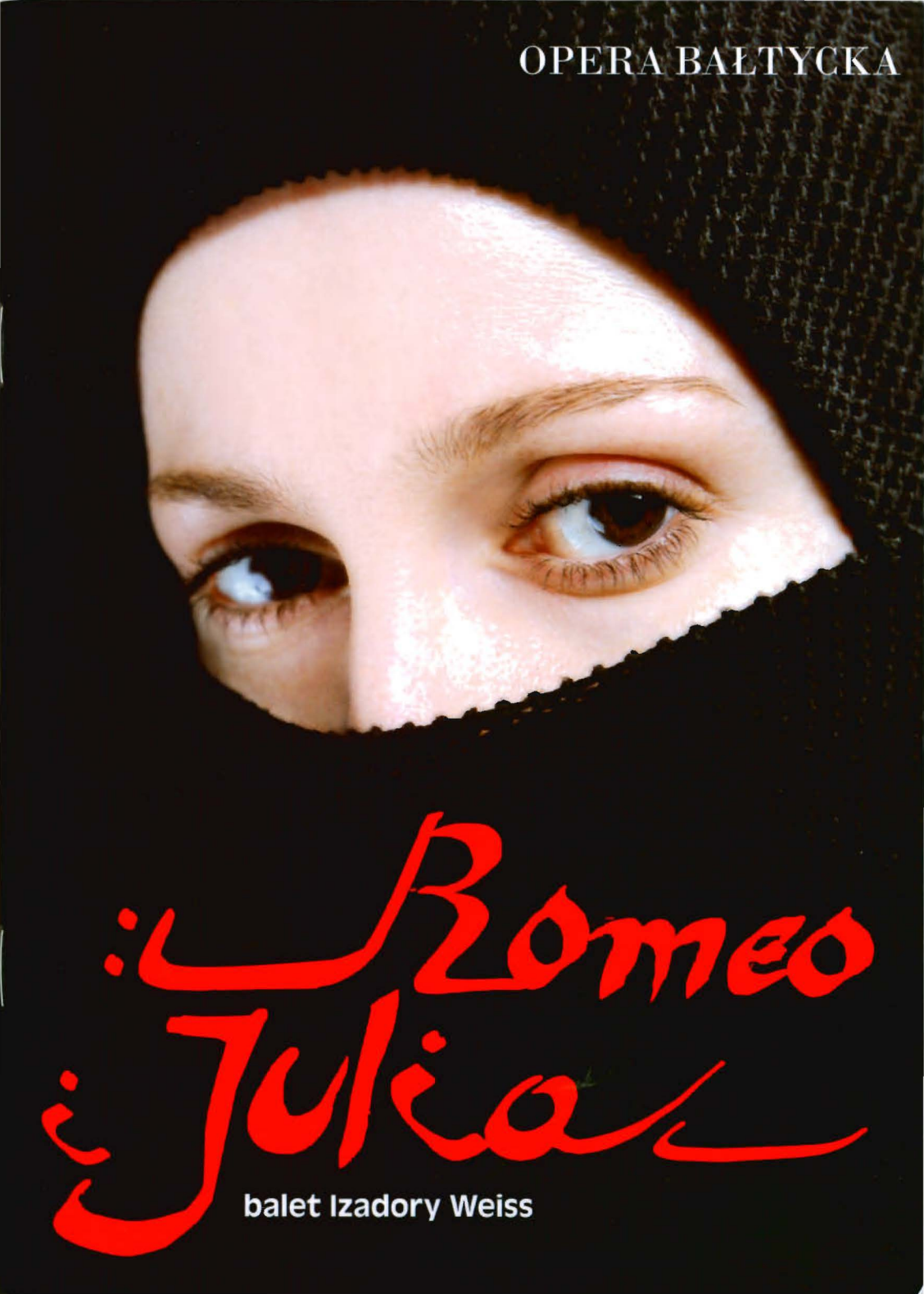

Romeo i Julia

balet Izadory Weiss

Romeo

Opera Bałtycka
sezon 2008/2009 LIX
dyrektor naczelny i artystyczny
Marek Weiss

Romeo i Julia

balet Izadory Weiss

muzyka
Karl Friedrich Abel, Lisa Gerrard, Philip Glass, Sergiusz Prokofiew, Gustavo Santaolalla, Silvius Leopold Weiss, Ludwig van Beethoven

libretto (na motywach dramatu Szekspira) **i choreografia**
Izadora Weiss

kostiumy
Hanna Szymczak

scenografia multimedialna
Radosław Moenert, Paweł Nurkowski

obsada
Romeo - Michał Łabuś, Łukasz Przytarski, Filip Michalak
Julia - Franciszka Kierc, Beata Giza, Elżbieta Czajkowska-Kłos
Niania - Sylwia Kowalska-Borowy, Agnieszka Wojciechowska, Marzena Socha
Merkucio - Filip Michalak, Michał Łabuś, Łukasz Przytarski
Oficer - Marzena Socha, Sylwia Kowalska-Borowy, Joanna Lichorowicz
Tybalt - Piotr Nowak, Michał Ośka, Radosław Palutkiewicz
Parys - Ireneusz Stencel, Artur Grabarczyk, Piotr Nowak
Ojciec - Leszek Alabrudziński, Roman Komassa, Piotr Borowy
Matka - Aleksandra Michalak, Małgorzata Chojnacka
Żołnierze - Piotr Borowy, Kamil Frącek, Bartosz Kondracki, Michał Łabuś, Filip Michalak, Michał Ośka, Radosław Palutkiewicz, Łukasz Przytarski (Ireneusz Stencel, Artur Grabarczyk)
Dziewczyny - Beata Giza, Franciszka Kierc, Adrianna Kubik, Joanna Lichorowicz, Marta Śrama, Agnieszka Wojciechowska, Dorota Zielińska

asystent choreografa
Małgorzata Chojnacka

prapremiera 15.05.2009 19:00

obsada dzisiejszego spektaklu znajduje się na tablicy przy kasie

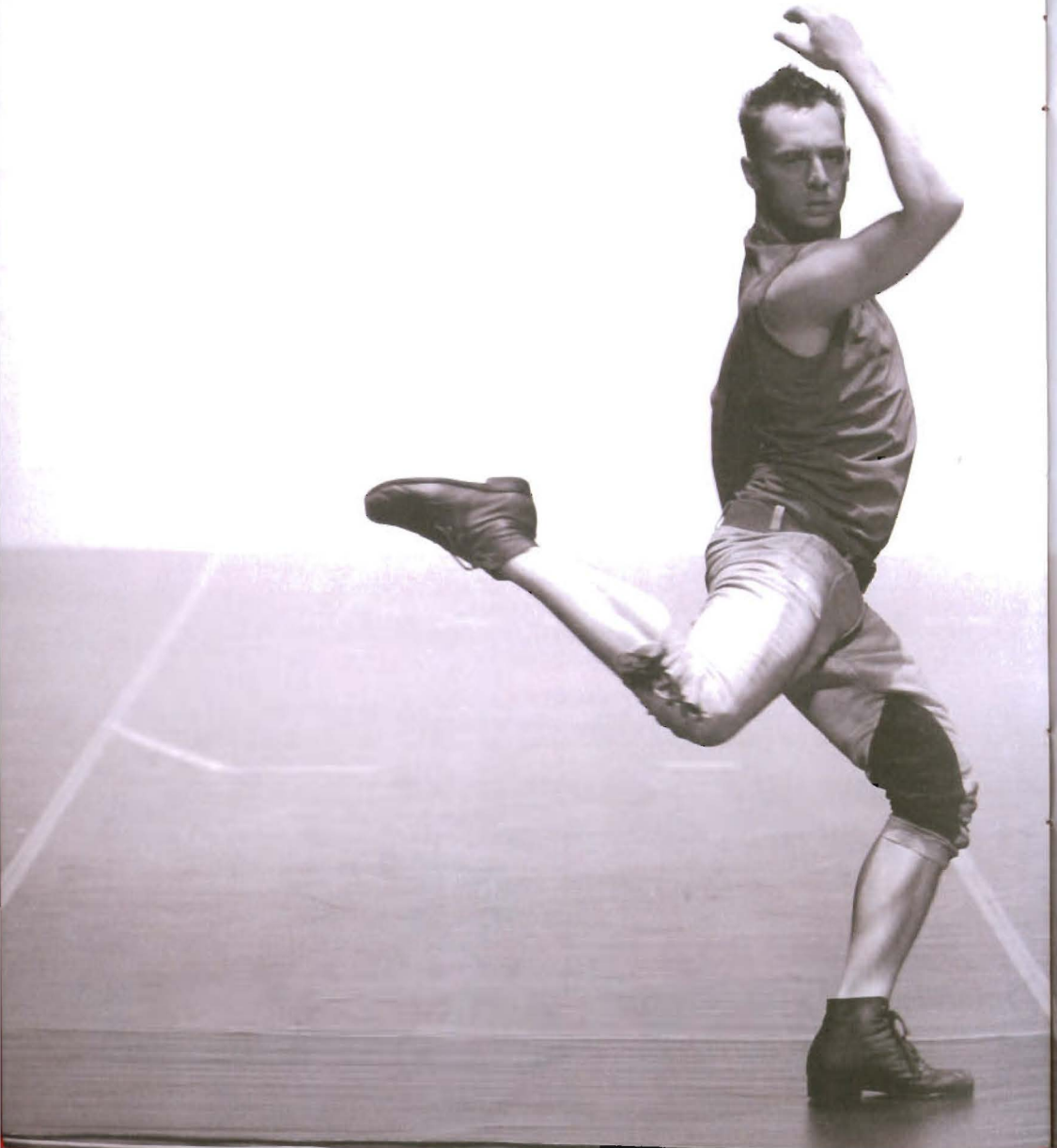

Umierają od czterystu lat na najróżniejszych scenach całego świata. W naszych czasach co wieczór przynajmniej w kilku miejscach globu. Zna ich każdy, a bardzo wielu przeżywało ich historię z chusteczką przy oku. Kochamy ich, bo uosabiają nasze marzenia o wielkiej miłości nieskażonej gniciem w upływie lat i kłopotach dnia codziennego. Będziemy opowiadali o nich do końca naszego ludzkiego świata, bo wątpię, by ktoś stworzył doskonalszy model opowieści o kochankach wybierających bez wahania wspólną śmierć zamiast życia w odosobnieniu. Szekspir, jak w większości swych dzieł, przerobił wcześniej zasłyszaną opowieść i umiejscowił ją w mieście, którego nie widział na oczy, ale które według niego stanowiło wraz z epoką najlepsze tło dramatu. Wszystkie historyczne okoliczności były dla niego tylko pretekstem do wyrażenia w genialnych wersach prawdy o człowieku. Rzesza twórców teatralnych przerabiała te okoliczności według swego uznania. Akcja spektakli o Romeo i Julii była przenoszona w tyle miejsc i epok, że nikogo już nie dziwią kolejne koncepcje. Ważne jest tylko to, by stanowiły one wiarygodną płaszczyznę do perypetii znanych powszechnie i oczekiwanych z napięciem przez każdą widownię. Rzesza kompozytorów pisała muzykę do tych spektakli. Kilku z nich, od Berlioza do Bernsteina, stworzyło uznane dzieła, które są podstawą repertuaru wielu teatrów. Taka klasyczna wersja Prokofiewa była kilkanaście lat temu prezentowana na scenie Opery Bałtyckiej. Teraz kolej na nowoczesną i oryginalną inscenizację baletu Izadory Weiss, która uznała, że należy pokazać tę historię w takich warunkach, żebyśmy odczuli tragiczne okoliczności spotkania Romea i Julii poprzez nasze współczesne doświadczenia. Jak we wszystkich naszych spektaklach najważniejsze są przecież prawdziwe emocje po obu stronach rampy. Autorka choreografii jest naszym głównym architektem nowego zespołu baletowego, nad powstaniem którego pracujemy od ponad roku i ponosi znaczną część zasług, że udało mu się osiągnąć taki skład i poziom. Ona też, jak zwykle sama, dokonała wyboru kompozytorów i montażu nagrań układając ten muzyczny collage adekwatnie do własnej, przejmującej interpretacji nieśmiertelnego mitu.

Marek Weiss

Część I

Pierwsze spotkanie
Rodzina Julii
Duet z Tybaltem
Wojskowe życie Romea
Dyskoteka
Drugie spotkanie -miłosny duet
Żołnierze i ulicznice
Wizyta Parysa
List Julii do Romea
Niania w obozie wojskowym
Walka - śmierć Tybalta i Merkucja
Lament Julii

Część II

Gniew rodziny
Duet z ojcem
Duet z Nianią
Wygnanie z wojska
Przyjaciółki Julii
Trzecie spotkanie i ślub
Fatalne rozminięcie Niani i Romea
Pogrzeb który miał być wybawieniem
Śmierć Romea i Julii

Historia mitycznych kochanków rozgrywa się współcześnie w Bagdadzie. Julia pochodzi z bogatej miejscowej rodziny i uwikłana jest w sprzeczności pomiędzy jej współczesnym wykształceniem i upodobaniami, a narzucanymi jej przez kulturę i tradycję ściśle określonymi nakazami i zakazami. Ojciec i matka nie dopuszczają najmniejszej wątpliwości, że posłuszeństwo wobec nich jest najwyższym obowiązkiem, bo to oni reprezentują wolę społeczną i boską. Jej brat Tybalt, z którym wychowywała się od urodzenia, jest surowym i zazdrosnym o nią opiekunem, który też nie przyjmuje do wiadomości, że jej pragnienia i sądy mogą odbiegać od przyjętych zasad. Jedyną wierną przyjaciółką jest jej Niania, która lawiruje na pograniczu tradycji, swoistego szamaństwa i umiłowania zakazanej wolności. Romeo jest żołnierzem przysłanym wśród wielu innych w misji stabilizacyjnej. Nie jest istotne z jakiego konkretnie kraju pochodzi. Może z Hiszpanii? Ważne jest to, że przybył z obcej kultury odbieranej tu jako zagrożenie miejscowych wartości. Ważne, że jest wrogiem, a najważniejsze, że nie wyznaje tej samej religii. Spotkanie obojga bohaterów naznaczone jest od samego początku stygmatem klęski. Ich nagła miłość rodzi cierpienia i śmierć. Scenografia multimedialna wykorzystuje projekcje do określenia konkretnych miejsc i wsparcia emocji zawartych w muzyce i choreografii. Współczesne kostiumy dostosowane są w swojej prostocie do zadań baletowych, ale ich jakość i wyrafinowanie stanowią istotny element artystycznej całości. Choreografia jest połączeniem techniki modern z oryginalnym językiem charakterystycznym dla spektakli Izadory Weiss, której krótkie credo przytaczamy poniżej.

Głównym przesłaniem mojego baletu jest, jak zawsze, wiara, że powołaniem człowieka jest miłość i dążenie ku wartościom, które powinny łączyć ludzi a nie dzielić. Nie rozumiem dlaczego niektóre religijne interpretacje nie respektują tego oczywistego kierunku. Nie rozumiem jak można stać po stronie nietolerancji i ksenofobii. Nie rozumiem jak można narzucać innym swoją wolę stosując przemoc i siejąc śmierć, a jednocześnie głosić, że czyni się tak w imię Boga. Nie ma takiego Boga, który by to pochwalił. Uporczywa ludzka ciemnota, która wspiera wszelkie niegodziwości na świecie, nie może być wytłumaczeniem naszych niekończących się klęsk w jego budowaniu i naprawianiu. Chciałabym doczekać czasów, w których głupota przestanie być rozgrzeszana. Chciałabym też doczekać czasów, w których sztuka odbierająca człowiekowi nadzieję i obrzydzająca jego powołanie będzie powszechnie piętnowana, a nie wychwalana, jako bardziej nowoczesna i odważna. Nie widzę odwagi w opluwaniu wartości. Widzę ją w ich obronie...

احترم الاب

szanuj ojca

احترم الا م

szanuj matkę

احترم الاخ

szanuj brata

ال عائلة مقدسة

rodzina jest święta

تجنب ال غرباء

unikaj obcych

غطي ال وجه

zasłaniaj twarz

part I
First encounter
Juliet's family
Tibalt duet
Romeo's life in service
Disco
Second encounter - lovers' duet
Soldiers and strumpets
Paris visit
Juliet's letter to Romeo
Nanny in military camp
Combat: death of Tibalt and Mercutio
Juliet's lament

part II
Wrath of family
Father duet
Nanny duet
Banished from army
Juliet's friends
Third encounter and marriage
Nanny and romeo fatal missing
Salvation-to-be funeral
Romeo & Juliet's death

Romeo and Juliet by Izadora Weiss

Story of mythical lovers takes place in modern Bagdad. Juliet comes from rich, local family and is entangled in contradictions between her modern education and desires, and strictly defined demands and interdictions forced on her by traditional culture. Her father and mother have no doubts that her most important duty is obedience to them as the representatives of society and God's will. Juliet's brother - Tibalt - with whom she grew up - is a jealous and strict guardian. He too, does not take into account that her wishes may differ from commonly accepted rules. Her only true friend is Nanny who maneuvers on thin border between tradition, shamanism and love for forbidden freedom.
Romeo is a soldier, one from many sent there on a stabilization mission. It is not important where he comes from. Maybe Spain? It is important though, he comes from foreign culture that is perceived here as a threat to local values. It is important he is an enemy and is of different faith. The meeting of two of them is from the very beginning, stigmatized with inevitable defeat. Their sudden love brings death and suffering.

Multimedia stage set uses projection to define particular places and underline emotions present in music and choreography. Modern costumes in their simplicity are adapted to the ballet tasks. However, in their quality and refinement they are crucial element of artistic entirety.
Choreography is an union of modern techniques with original language characteristic to works of Izadora Weiss. As in her credo which we cite below:

Main message of my ballet is, as it always have been, faith that destiny of man is love and aiming at values that would unite not divide. I don't understand why some of the religious interpretations don't respect this obvious direction. I don't understand how could you support xenophobia and intolerance. I don't understand how can you force your will with violence and death and, in the same time, claim you do it in God's name. There is no God who would approve this. Persistent human ignorance, supporting all the wrongdoings in this world, cannot be an excuse to our perpetual failures in it's building and reconstructing. I would like to live to the day when such foolishness stops to be absolved. I would like to live to the day when art that takes hope away from people and discourages them from fulfilling their destiny would be commonly rejected, not praised as most modern and daring.
I see no courage in vilifying the values. I see it in their defense...

غطي ال شعر
ukryj włosy

اخفي الافكار
ukryj myśli

صاغ ية ل زوجك
bądź posłuszna mężowi

الجسم زنب
ciało to grzech

الموسيقى زنب
muzyka to grzech

الرقص زنب
taniec to grzech

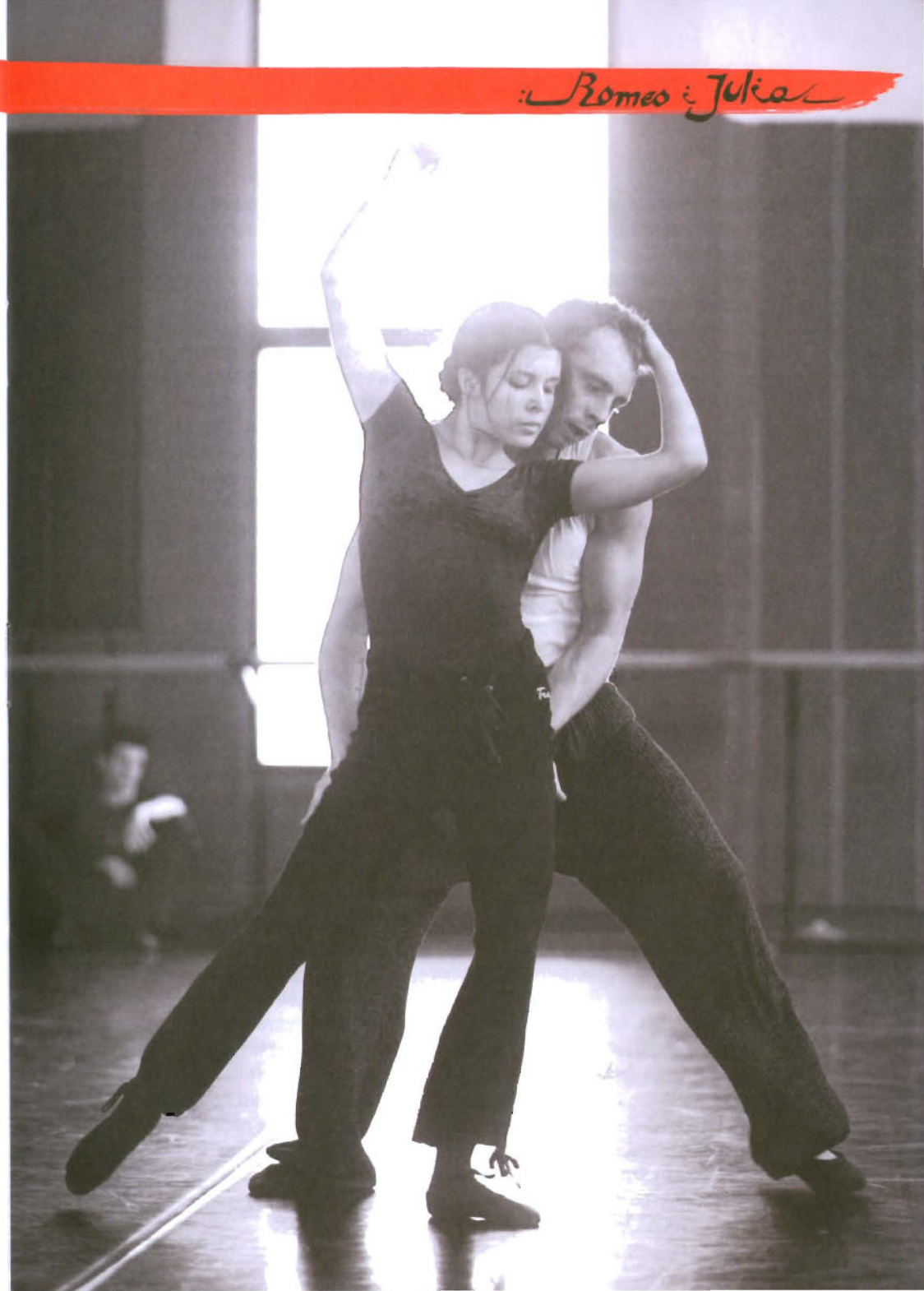

„Izadora Weiss wywróciła do góry nogami nudną i nie zmieniającą się od lat scenę baletową Opery Bałtyckiej" [*wiadomości24.pl*]. Uznawana za najbardziej wyrazistego choreografa tańca współczesnego w Polsce, pierwsze kroki stawiała na scenie Teatru Wielkiego w Poznaniu a swój dyplom Akademii Muzycznej w Warszawie uzupełniała stażami u Jiri Kyliana z Nederlands Dans Theater, a także Hansa van Manen, Ohada Naharina, Paula Lightfoot'a.

Na deskach Państwowej Opery Bałtyckiej w 2004 roku stworzyła choreografię do sceny baletowej *Noc Walpurgii* w *Fauście* Gounoda (premiera 24 kwietnia 2004). Jej ekscytująca choreografia wywołała zachwyt, pisano, iż „ten taniec jest tu jak ożywczy likier miętowy: naturalnie wpasowany w narrację" [Anna Gromnicka *Dziennik Bałtycki*]. Weiss ożywiła spektakl poprzez swoją fascynację współczesnymi technikami tańca: „Noc Walpurgii z nowoczesnym oświetleniem i muzyką, w którym pojawia się motyw bijącego serca, przypomina o ulotności życia. Taniec ożywionych przez szatana zmarłych - dynamiczny, z ruchem szarpanym, łamanym, przechodzącym w płynny, nie pozbawiony wdzięku i kokieterii jest najbardziej widowiskowym fragmentem opery" [B.B. *Fakty*].

Tak rozpoczęła się współpraca choreograficzna artystki z Gdańskiem. Dzięki niej taniec w Operze Bałtyckiej zaczął żyć pełnią życia. Stworzyła zgraną grupę artystów, która składa się z pasjonatów, gdyż jak mawia: „zawód tancerza jest dla pasjonatów", którym oczywiście jest i ona sama. Weiss opracowała nową koncepcję teatru tańca, która owocuje realizacjami pełnospektaklowych baletów.

W 2005 roku przyszedł czas na realizację w Operze Bałtyckiej baletu *...z nieba* do muzyki Michała Lorenca z jej własnym librettem. (Premiera 25 kwietnia 2005). Owacje publiczności zbiegły się ze znakomitymi recenzjami krytyków. „To zafascynowanie muzyką pozwoliło Izadorze Weiss stworzyć nowoczesna choreografię *...z nieba* dopracowaną w każdym geście, zaledwie opartą na klasycznych baletowych regułach. Baletowe sceny zmieniają się jak w kalejdoskopie. Niektóre wprost zachwycają, inne głęboko poruszają. Ten spektakl porusza niezwykłymi obrazami, muzyką doskonale splecioną z tańcem, dobrymi emocjami. Można poczuć radość, czasem zachwyt, często zatykające wprost wzruszenia" [Anna Jaszowska *Dziennik Bałtycki*]. W choreografii Izadory Weiss „żaden gest nie jest przypadkowy... jej widowisko porywa i tworzy spójną całość... odtańczony z wielką pasją *...z nieba* jest widowiskiem, które trzeba obejrzeć" [Aleksandra Drobniewska *Gazeta Wyborcza*]. *...z nieba* to „melanż baletu klasycznego, pantomimy i tańca współczesnego ze sztampową historią miłosną. Z tego ryzykownego zestawienia powstał poruszający, poetycki spektakl o uczuciach" [Aleksandra Drobniewska *Gazeta Wyborcza*].

Taniec według Izadory Weiss

W marcu 2008 roku stworzyła kolejny projekt dla Państwowej Opery Bałtyckiej, jakim jest balet *4&4*. „Spektakl *4&4* Izadory Weiss jest jej biletem wizytowym w roli choreografa, który opowiada za ustawienie na nowo gdańskiego baletu. (...) Z wyrazistym makijażem, karminową szminką, fryzurą bez ondulacji. Krótko i wprost mówiąc - nowoczesny teatr tańca, a nie sekcja baletowa operowej sceny" [Jarosław Zalesiński *Dziennik Bałtycki*]. Pozostaje stwierdzić, że gdański balet wszedł na ciekawą drogę, na której Weiss stworzyła „teatr efektowny, ale nie płytki, komunikujący nam proste prawdy, ale w bajecznej choreografii, posługujący się mocnymi, czytelnymi znakami" [Jarosław Zalesiński *Dziennik Bałtycki*].

Jak mawia twórczyni nowego, współczesnego baletu gdańskiej sceny operowej: „liczy się tylko prawda emocji, która wynika z tego ruchu" [Katarzyna Chmura *Gazeta Wyborcza*]. Prawda, którą przekazuje nam we wszystkich spektaklach, ukazana jest na zasadzie sprzeczności, w których łączy „prostotę rysunku scenicznego, misternie poprzeplataną drobiazgowo przemyślanym i dopieszczonym gestem tancerzy". Tak też jest w *Eurazji* (premiera 9 maja 2008). *Eurazja* to „poezja ruchu i muzyki. To droga do oswojenia piękna, którego coraz mniej w sztuce i wokół nas." „*Eurazja* to nie wycieczka krajoznawcza, tylko poszukiwanie inności kulturowych poprzez emocje", po których oprowadza nas Izadora Weiss.

Według niej: „życie jest potwornie trudne. Dlatego jeśli zaprasza ludzi na spektakl, to stara się im podawać maksymalną ilość piękna, emocji, które przekładają się na pozytywne myślenie" [*wiadomości24.pl*]. Stąd w jej spektaklach nowe wizje, oryginalne kreacje, tak też jest w balecie *Romeo i Julia*, który jest całkowicie odmienną koncepcją mitu stworzonego przez Szekspira. „Jednakże dziś sam konflikt dwóch rodzin nie jest już czymś, co może wykluczyć bycie razem dwojga kochających się ludzi, skupiłam się więc na konflikcie kulturowym i religijnym, bo to rzeczywiście wciąż nas dzieli" stwierdziła Izadora Weiss tworząc swoje dzieło.

Przedstawia nowe wizje, kreuje oryginalność na bazie dzieła Szekspira, opierając się na muzykalności swych tancerzy bowiem: „ogromnie ważne jest, aby widz słysząc muzykę widział odzwierciedlający ją ruch. Nie chodzi o to, żeby się zgadzały takty, ale żeby choreografia oddawała nastroje i emocje muzyki - natężenie, piano, forte, zawieszenie". Taki jest kreatywny balet Izadory Weiss, emanujący muzykalnym indywidualizmem choreografki.

Canción: Siempre me quedará / BEBE
Ulubiona piosenka Julii

Cómo decir que me parte en mil
las esquinitas de mis huesos,
que han caído los esquemas de mi vida
ahora que todo era perfecto.
Y algo más que eso,
me sorbiste el seso y me decían del peso
de este cuerpecito mío
que se ha convertío en río.
de este cuerpecito mío
que se ha convertio en rio.

Me cuesta abrir los ojos
y lo hago poco a poco,
no sea que aún te encuentre cerca.
Me guardo tu recuerdo
como el mejor secreto,
que dulce fue tenerte dentro.

Hay un trozo de luz
en esta oscuridad
para prestarme calma.
El tiempo todo calma,
la tempestad y la calma,
el tiempo todo calma,
la tempestad y la calma...

Jak powiedzieć, że kruszę swe kości na tysiąc odłamków
i że upadły filary mojego perfekcyjnego życia
Ale to nic, gorzej, że wyssałeś mi mózg
i już tylko ciężar moich kosteczek ochrania mnie, zamieniając się w rzekę
Moje kosteczki zmieniają się w rzekę.

Ciężko mi otworzyć oczy, więc robię to po trochu, nieważne czy jeszcze zobaczę Cię obok.
Ocalam wspomnienia Ciebie niczym największy sekret, tak słodko było czuć Cię w sobie.

W ciemności jak skrawek światła, który mnie koi. Czas sprawia, że wszystko zamiera - i burza i cisza. Czas sprawia, że wszystko zamiera - i burza i cisza.

Ostatecznie pozostaje mi łagodny głos morza
i ponowne wydychanie deszczu, co zrasza me ciało i karmi rosnący w nim kwiat.
Ostatecznie przypomnę sobie co to śmiech i codziennie wspomnę Cię przez chwilę.

W łagodnym głosie morza
W ponownym oddychaniu deszczu, co zrasza me ciało karmi rosnący w nim kwiat.
Pozostanie śmiech i codziennie wspominanie Cię przez chwilę.

tłumaczenie - Katarzyna Zawadowicz

¡Julia!

Romeo

Opera Bałtycka
sezon 2008/2009 LIX
dyrektor naczelny i artystyczny
Marek Weiss

Romeo i Julia

balet Izadory Weiss

muzyka
Karl Friedrich Abel, Lisa Gerrard, Philip Glass, Sergiusz Prokofiew, Gustavo Santaolalla, Silvius Leopold Weiss, Ludwig van Beethoven

libretto (na motywach dramatu Szekspira) **i choreografia**
Izadora Weiss

kostiumy
Hanna Szymczak

scenografia multimedialna
Radosław Moenert, Paweł Nurkowski

obsada
Romeo - Michał Łabuś, Łukasz Przytarski, Filip Michalak
Julia - Franciszka Kierc, Beata Giza, Elżbieta Czajkowska-Kłos
Niania - Sylwia Kowalska-Borowy, Agnieszka Wojciechowska, Marzena Socha
Merkucio - Filip Michalak, Michał Łabuś, Łukasz Przytarski
Oficer - Marzena Socha, Sylwia Kowalska-Borowy, Joanna Lichorowicz
Tybalt - Piotr Nowak, Michał Ośka, Radosław Palutkiewicz
Parys - Ireneusz Stencel, Artur Grabarczyk, Piotr Nowak
Ojciec - Leszek Alabrudziński, Roman Komassa, Piotr Borowy
Matka - Aleksandra Michalak, Małgorzata Chojnacka
Żołnierze - Piotr Borowy, Kamil Frącek, Bartosz Kondracki, Michał Łabuś, Filip Michalak, Michał Ośka, Radosław Palutkiewicz, Łukasz Przytarski (Ireneusz Stencel, Artur Grabarczyk)
Dziewczyny - Beata Giza, Franciszka Kierc, Adrianna Kubik, Joanna Lichorowicz, Marta Śrama, Agnieszka Wojciechowska, Dorota Zielińska

asystent choreografa
Małgorzata Chojnacka

prapremiera 15.05.2009 19:00

obsada dzisiejszego spektaklu znajduje się na tablicy przy kasie

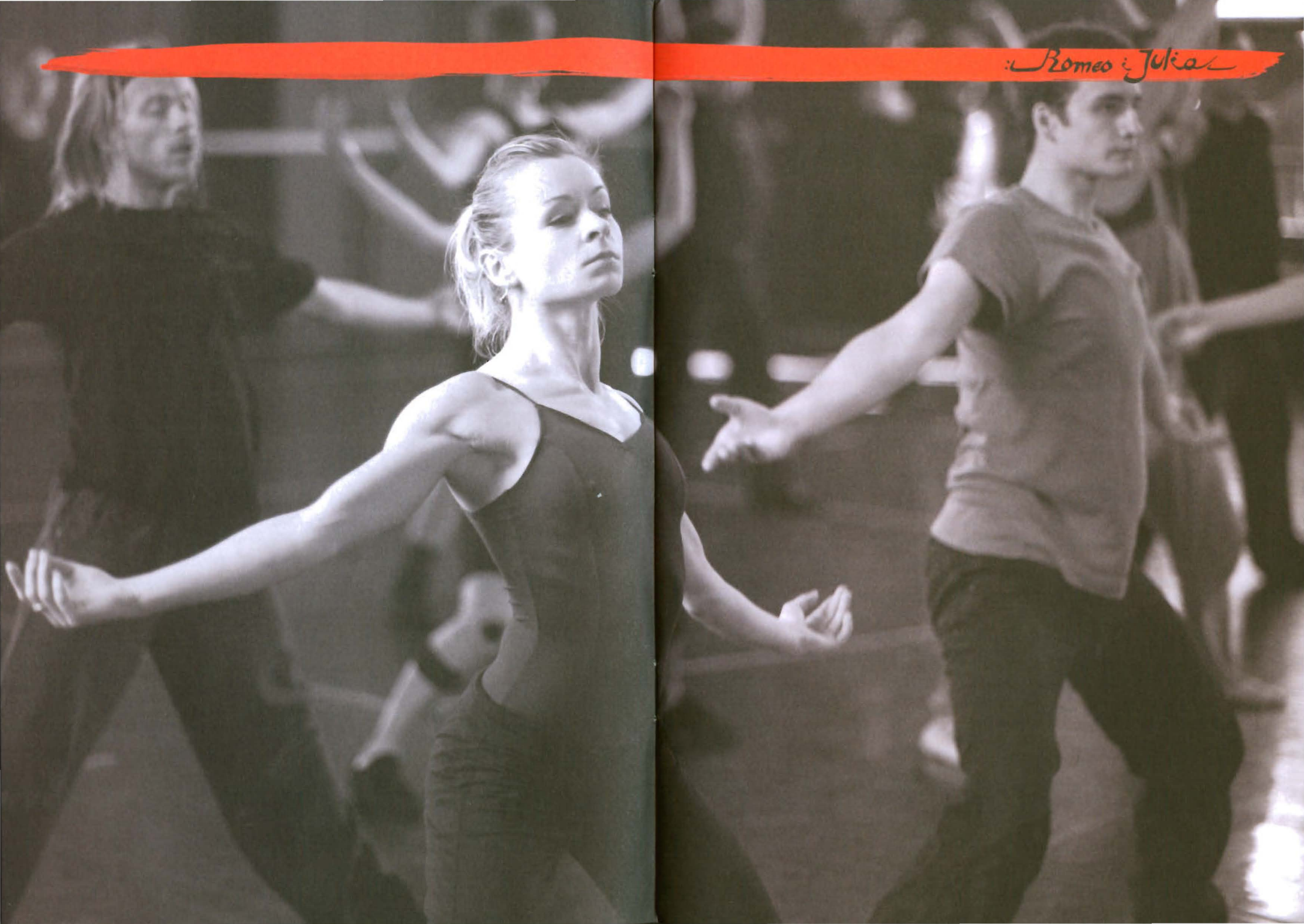

Izadora Weiss

W szkole baletowej kręciła 32 fuete najlepiej z całej klasy, więc Maria Krzyszkowska namówiła ją by podjęła pracę w zespole Baletu Opery Narodowej i zrezygnowała z marzeń o zdawaniu do szkoły aktorskiej. Klasyka baletowa była jednak dla Izadory Weiss estetyką, która nie zaspokajała jej artystycznych pasji. Widziała w niej głównie bezduszną tresurę i fałszywą prezentację powierzchownych emocji. Żyła w nieustannym konflikcie z pedagogami i choreografami, którzy wymagali w kółko tych samych póz, wykręconej pięty i sztucznych uśmiechów. Drobna i niepozorna nie miała szans na wielkie role i bardzo szybko zrozumiała, że musi pójść własną drogą, jeśli chce spełnić swoje marzenia o tańcu. Podejmując pracę w Teatrze Wielkim w Warszawie rozpoczęła więc jednocześnie studia w Warszawskiej Akademii Muzycznej na wydziale pedagogiki baletu z myślą o zawodzie choreografa. Jej debiut w Teatrze Wielkim w Poznaniu był ogromnym sukcesem. Trzy miniatury baletowe według jej pomysłu do muzyki filmowej wywoływały owacje na stojąco, a recenzje zgodnie odnotowały narodziny nowej choreografki. Następną propozycją

dyrektora Pietrasa był wieczór baletowy do muzyki Krzysztofa Pendereckiego. Izadora przedstawiła swoją wersję wygnania Adama i Ewy z raju ułożoną do *I Koncertu skrzypcowego*. Po premierze mistrz Penderecki uznał tę choreografię za wybitną. To właśnie nagranie tego spektaklu obejrzał z czasem Jiri Kylian i zaprosił Izadorę do Nederlands Dans Theater jako stażystkę na jego próbach. Przez kilka lat jeździła do Hagi obserwując pracę takich mistrzów jak Ohad Naharin, Paul Lightfoot, Hans van Maanen i sam Kylian, który na zawsze stał się jej niedościgłym ideałem choreografa i artysty. Innym jej idolem jest Nigel Kennedy, którego nagranie *Czterech pór roku* posłużyło za fundament jej kolejnego spektaklu baletowego przygotowanego na zamówienie festiwalu teatralnego *Malta 2000*. Wielki skrzypek był tak zachwycony choreografią, że postanowił napisać dla niej muzykę i wystawić jej balet ze swoim udziałem na żywo. Co roku te plany są nowelizowane i czekają na finansowe możliwości realizacji. Izadora Weiss jest dwukrotną stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. Od lat jest autorką choreografii do spektakli operowych Marka Weissa - Grzesińskiego. Zrealizowała ponad trzydzieści choreografii, w tym siedem autorskich pełnospektaklowych baletów. Ten dorobek jest tym bardziej imponujący że buduje w nim konsekwentnie swój własny styl tańca wywodzący się z modernu i łączący w sobie najróżniejsze techniki od tai-chi do tańca współczesnego. Jej ruch jest już wyraźnie rozpoznawalny i posługuje się swoim własnym oryginalnym językiem opowiadania o emocjach. Charakteryzuje się nadzwyczajną i rzadką dzisiaj dyscypliną muzyczną oraz dbałością o jasność przekazu. Za najważniejszy efekt swojej pracy Izadora Weiss uważa zbudowanie od podstaw zespołu baletowego Opery Bałtyckiej wyspecjalizowanego w tańcu współczesnym. Wielomiesięczna i konsekwentna praca nad jego kształtem i możliwościami dała szansę nie tylko realizowania jej spektakli, ale i możliwość współpracy z najciekawszymi choreografami w kraju.

Hanna Szymczak
scenograf
Z wykształcenia architekt; genetycznie obciążona teatrem (jej krewnym był słynny tancerz Leon Wójcikowski). Jest autorką scenografii do wielu spektakli teatralnych, m.in. do *Wyzwolenia, Brata naszego Boga* w gorzowskim Teatrze im. Osterwy, *Wielebnych, Iwony, księżniczki Burgunda, Lekcji w stylu buffo, Cyrografu* w Teatrze im. Żeromskiego w Kielcach, a także kostiumów do spektaklu *Prophetie* Kieleckiego Teatru Tańca. Trójmiejskiej publiczności znana jest jako autorka scenografii do *Koleżanek* zrealizowanych na scenie Teatru Wybrzeże. Autorka scenografii do *Mozarta i Salieriego* oraz *Edith* w Operze Bałtyckiej. W 2009 roku przygotowała między innymi kostiumy do *Men's dance - Kilka krótkich sekwencji* Jacka Przybyłowicza.

Radek Moenert
Specjalista od autorskich animacji i montażu na potrzeby między innymi filmów reklamowych i programów TV, montażu teledysków, programów dla dzieci i filmów animowanych. Pasjonat cyfrowych technik postprodukcji filmowej i telewizyjnej. Montował między innymi teledyski Macieja Maleńczuka, Pawła Kukiza, Golden Life i wiele innych. Obecnie członek grupy twórczej KarabinMaszynowy.com.

Paweł Nurkowski
Specjalista od komputerowych efektów specjalnych i animowanej trójwymiarowej grafiki. Autor wielu czołówek do filmów i seriali, min: *M Jak Miłość, Kryminalni, Barwy szczęścia, Na wspólnej, Na dobre i na złe*. Pracował dla Andrzeja Wajdy, Jana Englerta, Mirosława Borka i wielu innych. Obecnie członek grupy twórczej KarabinMaszynowy.com.

Małgorzata Chojnacka
asystent choreografa
Absolwentka łódzkiej Szkoły Baletowej. W latach 1985-1993 związana z Teatrem Wielkim w Łodzi. Od 1993 do 2006 solistka baletu Opery Narodowej - Teatru Wielkiego w Warszawie. Tańczyła wiodące partie w baletach klasycznych i semiklasycznych oraz spektaklach współczesnych wystawianych na deskach obu teatrów. Współpracowała z wieloma wybitnymi choreografami zagranicznymi: Veredonem, Casado, Fodorem, Ekem, Grigorowiczem, Massinem, Eifmannem, Makarowem oraz polskimi: Borkowskim, Wycichowską, Wesołowskim, Przybyłowiczem. W Operze Bałtyckiej tańczyła w *Eurazji* Izadory Weiss oraz *Men's Dance - Kilka krótkich sekwencji...* w choreografii Jacka Przybyłowicza.

Leszek Alabrudziński
Absolwent Szkoły Baletowej w Gdańsku. Ze sceną Opery Bałtyckiej związany jest od swojego debiutu do dziś. Za osiągnięcia artystyczne został uhonorowany Nagrodą Wojewody Gdańskiego. Występował w większości przedstawień baletowych Opery Bałtyckiej. W głównych partiach można było zobaczyć artystę w *Dziadku do orzechów, Giselle, Korsarzu, Don Kichocie, Abalecadle.*

Piotr Borowy
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Po ukończeniu szkoły związał się z zespołem baletu Opery Bałtyckiej. Początkowo jako tancerz zespołowy, a od 1998 roku jako koryfej. Tańczył w zespole baletu Teatru Wielkiego - Opery Narodowej w Warszawie.

Kamil Frącek
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu. Należał do Formacji Tańca Towarzyskiego Flamenco w Sanoku. Brał udział w Mistrzostwach Polski Tańca Towarzyskiego. W Operze Bałtyckiej pracuje jako tancerz koryfej.

Beata Giza
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Warszawie. Stypendystka Fundacji Balet. Pracowała w Operze Wrocławskiej, Theater Gorlitz i Operze Nova w Bydgoszczy. Współpracowała z Teatrem Muzycznym w Gliwicach. Występowała w programach telewizyjnych *Jaka to melodia* oraz *Na całe życie*. Tańczyła miedzy innymi w *Dziadku do orzechów, Jeziorze łabędzim, Śpiącej królewnie, Kocie w butach* oraz w *Królewnie Śnieżce*. Na scenie Opery Bałtyckiej debiutowała w *Eurazji* Izadory Weiss.

Artur Grabarczyk
Uczęszcza do Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Jego główne zainteresowania to: taniec współczesny, ludowy, teatr tańca i ruchu scenicznego, improwizacja taneczna w choreografiach solowych i zbiorowych. Laureat Ogólnopolskiego Konkursu Osobowość Artystyczna. Brał udział w koncertach na scenie Opery Bałtyckiej i Teatru Miniatura.

Franciszka Kierc
Edukację taneczną zaczęła od treningów gimnastyki artystycznej. Uczęszczała do Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu oraz do Szkoły Baletowej przy Teatrze Muzycznym Capitol we Wrocławiu. Uczestniczyła w wielu kursach tańca, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia. Do najważniejszych zalicza Tanzolymp w Berlinie, Jugend Tanzt we Freiburgu, Dance Word Cup oraz I Ogólnopolski Konkurs Baletowy we Wrocławiu. Od stycznia 2008 roku jest solistką Baletu Opery Bałtyckiej. Tańczyła wiodące role w baletach Izadory Weiss *4&4* i *Eurazja*.

Bartosz Kondracki
Pierwsze kroki jako tancerz stawiał w zespole tanecznym Caro Dance w Siedlcach. Zdobył liczne tytuły i nagrody w Krajowych Mistrzostwach oraz Mistrzostwach Europy i Świata, m.in. Mistrz Polski disco dance solo, Wicemistrz Polski modern dance solo, II miejsce w Mistrzostwach Świata disco show mini formacje. W 2007 rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Umiejętności w Kielcach. Od stycznia 2009 tancerz Państwowej Opery Bałtyckiej.

Sylwia Kowalska-Borowy
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Zdobyła wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie Tańca im. Wojciecha Wiesiołłowskiego. W 1998 rozpoczęła pracę w Operze Bałtyckiej. W sezonie 2006/2007 po raz pierwszy zatańczyła jako solistka baletu. Na scenie Opery Bałtyckiej występowała w: *Królewnie Śnieżce i siedmiu krasnoludkach, Korsarzu, Don Kichocie, Giselle, ...z nieba, Edith, 4&4, Eurazja, Men's Dance.*

Adrianna Kubik
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Występowała na deskach Opery Bałtyckiej, Teatru Miejskiego, Teatru Miniatura. Uczęszczała na warsztaty: dancehall, hip hop, house, afro dance, jazz. W 2008 roku wystąpiła w telewizyjnym programie tanecznym w MTV.

Joanna Lichorowicz
Absolwentka Rotterdamse Dansacademie - Codarts w Rotterdamie. Swoją edukację taneczną rozpoczęła w wieku 6 lat w Studiu Baletowym przy Operze Krakowskiej, kontynuowała naukę w Krakowskiej Akademii Tańca L'art de la Danse. Od sezonu artystycznego 2008/2009 współpracuje z Państwową Operą Bałtycką jako solistka baletu.

Michał Łabuś
Tancerz wywodzący się z ruchu offowego. Umiejętności doskonalił podczas warsztatów tańca w Polsce i za granicą (Paryż, Londyn). Był dwukrotnym mistrzem Polski hip hop solo oraz laureatem programu The Carefree Dance Academy VIVA Selections. W latach 2003-2007 występował na deskach wrocławskiego teatru Capitol. Prezentował się w wielu produkcjach teatralnych oraz telewizyjnych. Solista Baletu Opery Bałtyckiej, gdzie tańczy zarówno w produkcjach operowych jak i baletowych, między innymi *4&4, Eurazja, Men's Dance, Don Giovanni.*

Aleksandra Michalak
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Od początku kariery tańczy jako koryfej Baletu Opery Bałtyckiej. W Operze Bałtyckiej można ją zobaczyć w *Don Giovanim, 4&4, Eurazji* i *Men's Dance.*

Filip Michalak
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Po ukończeniu nauki rozpoczął pracę w Operze Nova w Bydgoszczy, w roku 1999 przeniósł się do Opery Bałtyckiej, gdzie debiutował partią Merkucja w balecie *Romeo i Julia* Prokofiewa. Od 2006 roku jest solistą Baletu Opery Bałtyckiej. Brał udział w widowiskach tanecznych: *Opentaniec, Vichry* w choreografii Jarosława Stańka. Obecnie można go zobaczyć między innymi w baletach *4&4, Eurazja* oraz wszystkich częściach *Men's Dance.*

Piotr Nowak
Absolwent Państwowej Szkoły Baletowej w Łodzi. Podczas studiów współpracował z Teatrem Wielkim w Łodzi. Uczestnik konkursu baletowego w sezonie 2005/2006. Od 2008/2009 pracuje jako solista Państwowej Opery Bałtyckiej, tańczy między innymi w *Eugeniuszu Onieginie* i *Eurazji.*

Michał Ośka
Z wykształcenia aktor. Tytuł zawodowego tancerza zdobył w ZASP-ie w Warszawie. Pierwsze kroki na scenie stawiał w Teatrze Tańca w Kielcach. Współpracował z Thierrym Vergerem, pedagogiem, choreografem i twórcą stylu modern jazz-underground. Od 2009 tancerz Państwowej Opery Bałtyckiej.

Radosław Palutkiewicz
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Łodzi. Po ukończeniu nauki tańczył jako koryfej w Operze Wrocławskiej. W latach 2000-2002 współpracował z Gastspiel Theaterdirektion Gerhartz. Rok później uczestniczył w projekcie *Opentaniec* w Teatrze Muzycznym w Gdyni. W latach 2005-2007 był tancerzem w Teatrze Capitol we Wrocławiu. Od stycznia 2008 roku jest solistą Baletu Opery Bałtyckiej. Brał udział we wszystkich najnowszych premierach Opery Bałtyckiej, zarówno baletowych, jak i operowych.

Łukasz Przytarski
Debiutował na deskach Opery Bałtyckiej w 2008 roku w spektaklu *Eurazja* Izadory Weiss. Do zespołu dołączył po udanej prezentacji na castingu. Wcześniej tańczył w gdyńskim Teatrze Junior przy Teatrze Muzycznym w Gdyni.

Obsada

Marzena Socha
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Współpracowała z Gdańskim Teatrem Tańca Melissy Monteros, Teatrem Ekspresji Wojciecha Misiuro, grupą Dada von Bzdulow, Teatrem Muzycznym w Gdyni oraz Teatrem Capitol we Wrocławiu. Występowała w wielu głośnych produkcjach, takich jak: *Szachy, Chicago, Hair, Sen nocy letniej* w Teatrze Muzycznym w Gdyni, a także w *Opera za trzy grosze, West Side Story, Śmierdź w górach, Swing!.* W 2008 została solistką Baletu Opery Bałtyckiej. Tańczy wiodące partie zarówno w *4&4* i *Eurazja* Izadory Weiss, jak i *Men's Dance - Tamashii* Wojciecha Misuro.

Ireneusz Stencel
Absolwent Szkoły Baletowej w Gdańsku. Debiutował w 1995 partią Romea w balecie Prokofiewa na scenie Opery Bałtyckiej. W sezonie 1997/1998 występował w Teatrze Wielkim w Łodzi, po czym wrócił do gdańskiego zespołu. Od 1999/2000 solista Baletu Opery Bałtyckiej. Współpracuje z Ballet School Kozlova w Osace, gdzie uczy japońską młodzież tańca klasycznego oraz partnerowania. W Operze Bałtyckiej można oglądać go miedzy innymi w *Eurazji.*

Marta Śrama
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Laureatka V i VI Pomorskiego Festiwalu Form Tanecznych w kategorii taniec współczesny.

Agnieszka Wojciechowska
Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie. Edukację taneczną rozpoczęła w przedszkolu, uczęszczając na zajęcia tańca klasycznego, nowoczesnego oraz jazzu. Wyjechała na studia do Rotterdamse Dansacademie - Codars w Rotterdamie. Od sezonu artystycznego 2008/2009 współpracuje a w styczniu 2009 została solistką Baletu Opery Bałtyckiej.

Dorota Zielińska
Edukację taneczną rozpoczęła w amatorskim zespole tańca współczesnego Luz, następnie w Teatrze Tańca Uniwersytetu Gdańskiego. Tańca współczesnego uczyła się na warsztatach w: Gdańsku, Koninie, Warszawie, Poznaniu.

Roman Komassa
kierownik Baletu Opery Bałtyckiej
choreograf, pedagog
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. W latach 1979 - 1981 i 1983 - 1989 był solistą Teatru Wielkiego w Łodzi, w 1981 -1983 solista w Operze Bałtyckiej. Jako solista i choreograf działał w Staatstheater w Kassel, Braunschweig i Giessen. Współpracował z Polskim Teatrem Tańca w Poznaniu. W sezonie artystycznym 2005/06 pełnił funkcję pedagoga baletu Opery Bałtyckiej. Laureat m.in. Medalu Leona Wójcikowskiego dla Najlepszego Polskiego Tancerza (1988) i Medalu Wacława Niżyńskiego za szczególne osiągnięcia w balecie. Na scenach polskich i niemieckich stworzył szereg wybitnych kreacji (Albert w *Giselle*, Spartakus, Wroński w *Annie Kareninie*, Twardowski, Romeo, Zorba, Pietruszka). Jest autorem blisko trzydziestu spektakli baletowych. Na scenie Opery Bałtyckiej debiutował jako choreograf realizacją *Giselle* (2006 r.), a w roku 2009 przygotował choreografię do *Tango Life*, pierwszej części *Men's Dance.*

dyrektor naczelny i artystyczny
Marek Weiss
zastępca dyrektora ds. artystycznych
José Maria Florencio
zastępca dyrektora
Jerzy Snakowski
zastępca dyrektora ds. finansowych
Elżbieta Hałuszczak
kierownik baletu
Roman Komassa
kierownik chóru
Dariusz Tabisz
asystent dyrygent i koordynator
Jakub Kontz
asystent reżysera
Magdalena Szlawska
asystent kierownika baletu
Marzena Prochacka

balet
Leszek Alabrudziński, Piotr Borowy,
Elżbieta Czajkowska-Kłos,
Kamil Frącek, Beata Giza,
Artur Grabarczyk, Franciszka Kierc,
Roman Komassa, Bartosz Kondracki,
Sylwia Kowalska-Borowy,
Adrianna Kubiak, Joanna Lichorowicz,
Michał Łabuś, Aleksandra Michalak,
Filip Michalak, Maria Miotk, Piotr Nowak,
Michał Ośka, Radosław Palutkiewicz,
Łukasz Przytarski, Marzena Socha,
Ireneusz Stencel, Marta Śrama,
Agnieszka Wojciechowska,
Dorota Zielińska

Zespoły Państwowej Opery Bałtyckiej w sezonie 2008/09

zespół obsługi technicznej sceny
kierownik techniczny Adam Jabłonowski
kierownik sceny Zbigniew Ratajczyk
specjalista ds. technicznych Maksym Kohyt
starszy mistrz oświetlenia i akustyki Piotr Miszkiewicz
operatorzy nastawni oświetleniowej Marcin Dąbrowski,
Grzegorz Płomiński
oświetleniowcy - akustycy Jarosław Borowiak, Andrzej Borucki,
Piotr Głuszyk, Robert Krawczyk, Michał Krumholc, Łukasz Lenga
specjalista ds. informatyki Piotr Gosztyła
rekwizytorzy Mirosława Adamczyk (starszy rekwizytor),
Mirosława A. Adamczyk
pracownia perukarsko-fryzjerska Bernadeta Nirewicz (kierownik),
Anna Knera, Krystyna Krukowska
garderobiane Grażyna Michalska (mistrz), Grażyna Gajewska,
Danuta Górska, Wiesława Frelak , Elżbieta Klichowska,
Barbara Leśniewska
montażyści dekoracji Krzysztof Materny (mistrz), Sławomir Machtelewski
(brygadzista), Dariusz Tyrała (brygadzista), Krzysztof Dolny, Marcin
Glombin, Michał Guza, Piotr Jedziński, Adam Jałoszyński, Dariusz
Klichowski, Mariusz Kolman, Jacek Prokopek, Michał Szczukowski,
Grzegorz Zagrabski

zespół scenograficzno-warsztatowy
specjalista ds. produkcji artystycznej Hanna Szymczak
pracownia krawiecka damska Teresa Korycka (kierownik),
Teresa Biegalska, Teresa Firin , Katarzyna Grenda
modniarka Katarzyna Marchewicz
pracownia szewska Jerzy Karłowicz, Izabela Pytloch

dział koordynacji pracy artystycznej
kierownik Zygmunt Żabiński
Katarzyna Marlewska,
biblioteka nutowa Urszula Krasnowska, Jan Dobrzyński

dział promocji i biuro obsługi widzów
promocja Katarzyna Grus, Maja Siedlecka, Katarzyna Wilewska,
Łukasz Lewczak
biuro obsługi widzów kierownik Kamila Borkowska
Lucyna Kowalska, Karolina Maj, Mirosław Ołdak, Ryszard Szczeszak

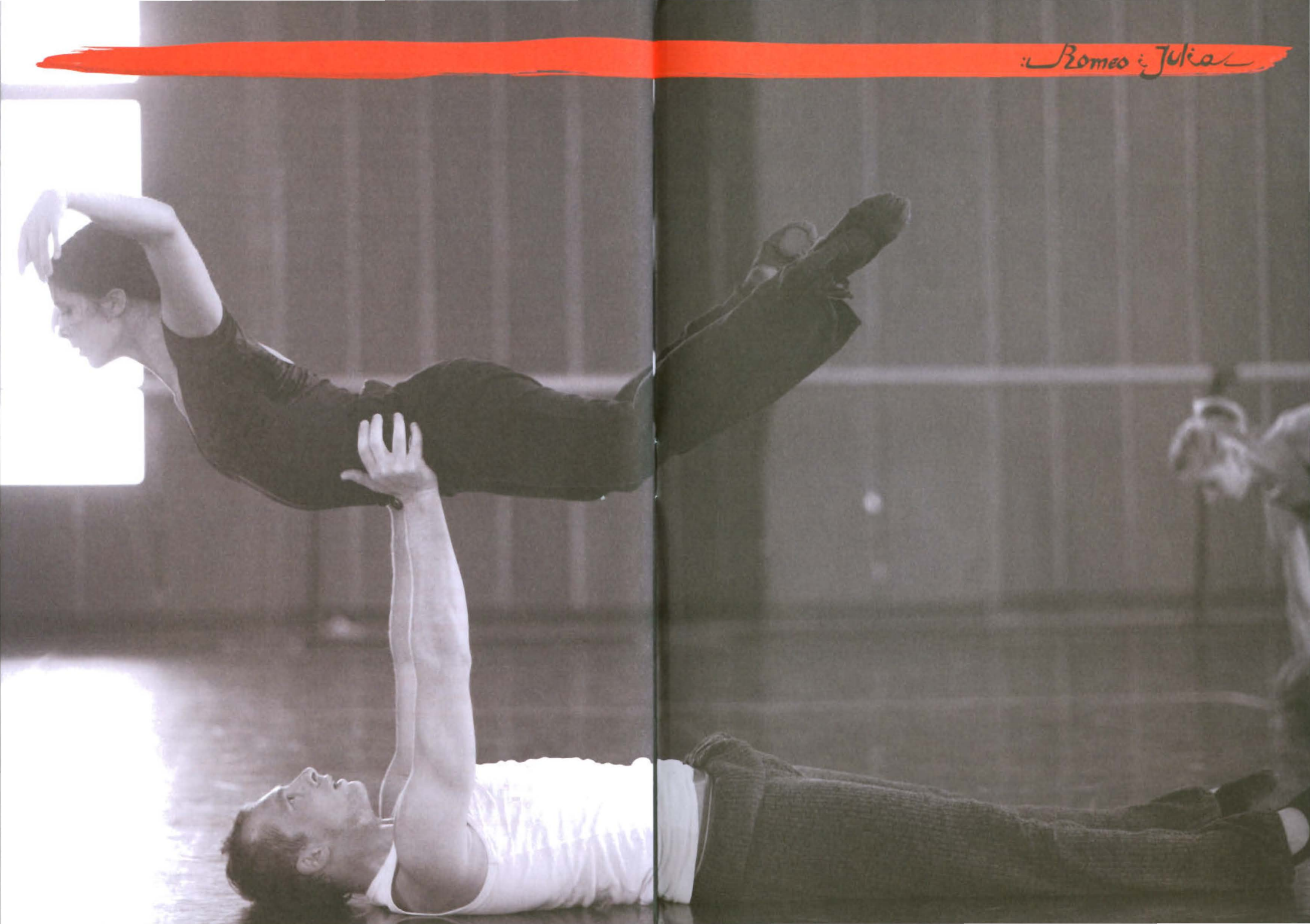

PAŃSTWOWA OPERA BAŁTYCKA

dyrektor naczelny i artystyczny:
Marek Weiss

Organizatorem instytucji jest
Samorząd Województwa Pomorskiego

partnerzy:

gazeta WYBORCZA.PL

trojmiasto.pl

103,7 FM Radio Gdańsk

MAESTRO

inyourpocket.com
ESSENTIAL CITY GUIDES

THE VISITOR
BEZPŁATNE PRZEWODNIKI

Wrota Pomorza

chilli zet

WP.PL

www.operabaltycka.pl

redakcja programu
Maja Siedlecka
Beata Dunajewska
projekt graficzny
Magda Beneda
zdjęcia
Łukasz Unterschuetz
Łukasz Gawroński

Julia

OPERA BAŁTYCKA

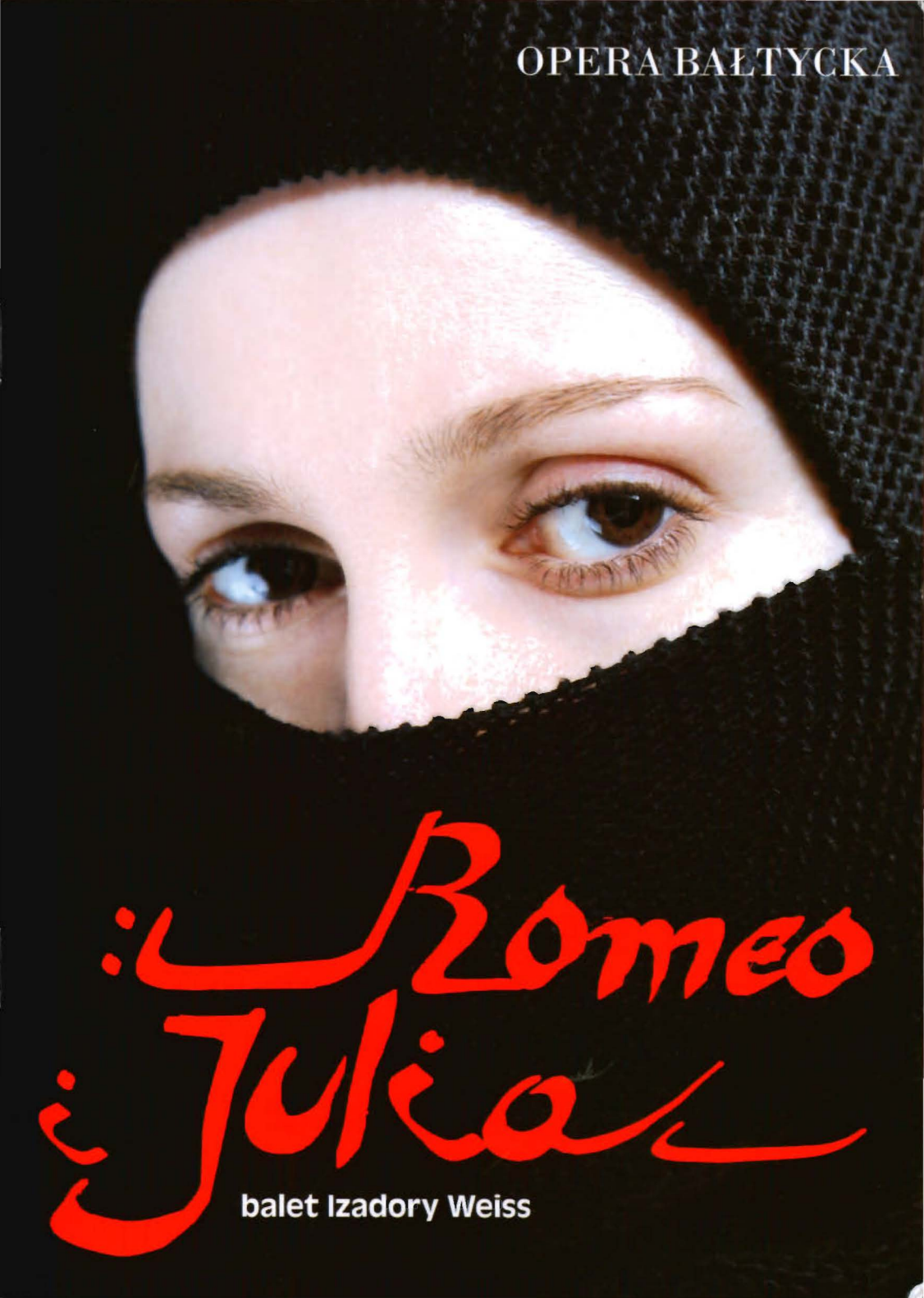

Romeo i Julia

balet Izadory Weiss